

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La cura de la creació

FOTO: FREEPIK

Durant el mes de setembre els cristians d'arreu del món som cridats a aprofundir la nostra relació amb el Creador, amb tots els nostres germans i amb tota la creació. Cada primer dia de setembre celebrem la Jornada mundial de pregària per la cura de la creació, amb què comença el Temps de la Creació.

Aquest temps finalitzarà el 4 d'octubre amb la celebració de la memòria de sant Francesc d'Assís, proclamat patró de l'ecologia per sant Joan Pau II l'any 1979. Enguany, aquesta data coincidirà amb l'inici de la XVI Assemblea General del Sínode sobre la sinodalitat que tindrà lloc a Roma fins al dia 29 d'octubre.

El Temps de la Creació és també una iniciativa ecumènica que vol unir tots els seguidors de Jesucrist en un camí conjunt de respecte i acció de gràcies a Déu pel do de la creació. La crida de Jesucrist a la unitat de tots els cristians l'aconsegurem amb la pregària, amb el diàleg entre els teòlegs i també amb les accions conjuntes en el camp de l'evangelització i de la defensa del bé comú, com succeeix amb la cura de la casa comuna que Déu ens ha confiat.

El lema d'enguany, «Que la justícia i la pau flueixin», s'acompanya de la imatge d'un riu cabalós, inspirat en les paraules del profeta Amós: «Deixeu que el dret brolli com l'aigua i la justícia ragi com un torrent inestroncable» (Am 5,24).

En el missatge que el papa Francesc ha preparat per aquesta Jornada, també es juga amb la imatge fluvial per parlar-nos de sinodalitat: «Com un riu és font de vida per a l'entorn que l'envolta, així la nostra Església sinodal ha de ser font de vida per a la casa comuna i per a tots aquells que l'habiten.»

Davant una casa comuna que pateix per la destrucció progressiva de la terra i per la tendència destructiva entre els germans, la gran família de l'Església vol ser aquest riu de vida que, guiada per l'Esperit Sant, pugui refer els ponts, curar les ferides, reparar allò que s'ha trencat, obrir els canals de comunicació, mostrar la bellesa del molt que ens uneix i presentar el rostre i la persona de Jesucrist, l'únic capaç de regalar la vida, la joia profunda i la pau de l'ànima que el món cerca amb ànsia.

Seguir Jesús exigeix, com Ell ho va fer, dirigir la mirada i l'atenció als qui més pateixen, a tants germans nostres que queden exclosos per les creixents desigualtats econòmiques i socials. Una situació molt dura que es veu agreujada per les conseqüències de la crisi climàtica i ecològica que estem vivint i que respon, en part, a una sobreexplotació abusiva del nostre planeta.

Benvolguts germans i germanes, en aquest Temps de la Creació, participem units tots els cristians amb iniciatives de pregària i projectes de sostenibilitat al servei de l'ésser humà i del bé comú.

Us animo a caminar junts com a Poble de Déu en comunió sota el guiatge de l'Esperit Sant perquè la justícia i la pau flueixin.

ENTREVISTA

Preveres de referència

ALEXIS BUENO

El 19 de juny va tenir lloc la primera edició del Fòrum Marc Vilarassau, que pretén reconèixer la tasca d'acompanyament que fan els preveres —ja siguin religiosos o diocesans— a les escoles cristianes a Catalunya, i també ser un lloc de trobada i discerniment dialogat amb la Fundació Escola Cristiana de Catalunya sobre la tasca educativa i evangelitzadora a les escoles. L'Alexis Bueno va participar en el Fòrum, on va presentar la figura del seu company jesuïta Marc Vilarassau, que va morir el 2013 amb només 45 anys.

Per què és necessària la figura del capellà de referència?

Segur que hi ha molts escenaris diferents i depèn de la formació i capacitats de cada prevere, però està clar que ell és un animador de la fe per excel·lència i algú que pot ajudar a crear comunitat. Aquestes dues coses em semblen cabdals per tenir cura de l'«ànima» de les nostres escoles.

En Marc quadrava perfectament la figura d'aquest prevere. Per què connectava tan bé amb els joves?

El Marc era valent, creatiu, audaç, proper, interpelador. Feia servir tots els llenguatges a l'abast per comunicar la Bona Notícia de l'Evangeli als joves d'avui: la conversa, el grup, l'homília, l'aula... Els joves el podien copsar a la vegada proper i alegre, però també apassionat per Jesús, amb ganes de transmetre amor per una vida presa seriosament, amb opcions a fer, amb valors exigents...: els de l'Evangeli!

Quina valoració fas del Fòrum?

En aquests moments difícils per a l'escola concertada i per a la seva tasca evangelitzadora, tot esforç per trobar-nos, compartir vivències, reflexions, un esperit i un relat comú és decisiu. Tenim molts reptes per endavant: la reducció demogràfica que afecta les escoles, la difícil relació amb el context polític, les dificultats per renovar i formar bé els nostres equips de pastoral. Per tot això, aquestes trobades són aire fresc, força, empoderament, enriquiment, sentir-nos menys sols i amb un rumb més clar per al dia a dia.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Nou curs, nous horitzons

«Las vacaciones s'acaben. Han anat prou bé. Hem tingut temps per a tot. Els petits, el juliol, van anar de colònies, els grandets sortiren de campaments. Després vacances en família, amb els avis materns, al poble de l'àvia, amb temps per llegir i per introduir algun jovenet en la lectura durant una llarga estona, per anar tots a la piscina municipal, per fer migdiades, per pregar els vespres i fer alguna excursió a una ermita propera, per parlar amb els fills i, sobretot, escoltar-los. Per participar en activitats de la festa major, per anar a missa el diumenge i compartir la fe amb els feligresos del poble i els estiuejants... temps per a moltes coses.»

Qui així parla és un pare de família, reunit amb un grup de pares i mares, amb els qui formen un equip de matrimonis que es reuneix cada mes, des de fa una quinzena d'anys, quan iniciaren aquest camí d'aprofundiment en la fe, de compromís i de servei.

Continua la seva esposa manifestant «el desig que algunes de les actituds viscudes a l'estiu segueixin

durant el curs: el diàleg entre la parella i els fills, interessant-nos pel que fan i pel que pensen; la pregària familiar el vespre del diumenge, procurant que els fills grans no s'hi despengin i afavorint que la preparin sense pressions; compartir l'àpat del dissabte o del diumenge, sempre que es pugui; la relació amb els avis, anant-los a visitar; la benedicció de la taula encomanada als petits sense excloure els grans; la participació en les tasques domèstiques...». Valorà, també, la conveniència de parlar-ho amb els fills a principis de setembre, amb senzillesa i naturalitat, sense esperar adhesions majoritàries i incondicionals. «Es tracta —deia— d'ajudar a valorar la vida i a trobar-hi sentit, d'estimar les persones, de descobrir la bondat de la pertinença a una família i a l'Església, comunitat que aplega als creients». «Després baixà amb ells a Natzaret i els era obediència. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes». Bon consell i bona aspiració pels fills, bona referència pels pares i les mares.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Él tiene que crecer y yo tengo que menguar»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al principio del verano celebramos el nacimiento de san Juan Bautista; el próximo martes, de cara ya al final de los días veraniegos, veneramos la memoria litúrgica de su martirio. Esta memoria completa la solemnidad de su natividad. A modo de arco, el recuerdo del Precursor del Señor nos envuelve en una atmósfera de gozo y descanso, a la vez que de llamada a la respuesta decidida al Señor y al apostolado.

El Bautista murió por denunciar el matrimonio ilegal de Herodes; aunque el rey escuchaba la voz de Dios que le hablaba en el profeta, no conseguía cambiar de vida; Herodías, la esposa del hermano del rey, odiaba a Juan porque hablaba con claridad; Herodes, entristecido, a causa del juramento que

hizo, lo mandó matar (cfr. Mc 6,27-29).

Juan es un mártir de la verdad. Hombre justo y santo, fiel a su misión, indicó dónde estaba el verdadero Dios, mostró a Jesús, se empequeñeció para que Jesús creciera: «Él tiene que crecer, y yo tengo que menguar» (Jn 3,30), fue profeta veraz que donó su vida hasta la muerte.

El profeta es estímulo para nosotros. La vida sólo tiene valor al donarla en el amor, en la verdad; ofrecerla en lo cotidiano, en la familia. Unidos a Jesucristo, hay que donarla siempre.

María, Reina de los mártires, intercede para que nuestro testimonio, diario y en la tribulación, ayude a llevar a Dios a todos y a toda persona a Dios (cfr. Homilía 8.2.19, Audiencia 24.06.20).

Lectures de la missa diària i santoral

28. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Te 1,1-5.8b-10 / SI 149 / Mt 23,13-22]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església. Sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. ■ Dimarts [Jr 1,17-19 / SI 70 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste. Santa Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. ■ Dimecres [1Te 2,9-13 / SI 138 / Mt 23,27-32]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardiners; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

31. ■ Dijous [1Te 3,7-13 / SI 89 / Mt 24,42-51]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona. Sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Aristides, abat; sant Domènec de Val, noi mr. de Saragossa; sants Vicenç, Sabina i Criseta, mrs., patrons d'Àvila.

1. ■ Divendres [1Te 4,1-8 / SI 96 / Mt 25,1-13]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleir o Lliceri, bisbe de Coserans (s. VI); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria. Sant Artur, mr.; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe; santa Teresa-Margari-Redd, vg. carmelitana. Beat Josep Samsó (Castellbisbal, 1887 - Mataró, 1936), prev. i mr.

2. ■ Dissabte [1Te 4,9-12 / SI 97 / Mt 25,14-30]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa el 1178. Sant Antolí o Antoni, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (Revolució Francesa, 1789).

3. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 20,7-9 / SI 62 / Rm 12,1-2 / Mt 16,21-27]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música. Santa Basillissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de setembre

Preguem perquè les persones que viuen al marge de la societat, en condicions de vida infrahumanes, no siguin oblidades per les institucions i no siguin mai rebutjades.

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare».

Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?». Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Esto dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio: «Te echaré de tu puesto, te destituirán de tu cargo. Aquel día llamaré a mi siervo, a Eliaquín, hijo de Esquías, le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén y para el pueblo de Judá. Pongo sobre sus hombros la llave del palacio de David: abrirá y nadie cerrará; cerrará y nadie abrirá. Lo clavaré como una estaca en un lugar seguro, será un trono de gloria para la estirpe de su padre».

Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandonas la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / porque escuchaste las palabras de mi boca; delante de los ángeles tañeré para ti; / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre: / por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera tu fama. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor de mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandonas la obra de tus manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 11,33-36)

¿Qué abismo de riqueza, de sabiduría y de conocimiento el de Dios! ¿Qué insondables sus decisiones y qué irastreables sus caminos!

En efecto, ¿quién conoció la mente del Señor? O ¿quién fue su consejero? O ¿quién le ha dado primero para tener derecho a la recompensa? Porque de él, por él y para él existe todo. A él la gloria por los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?». Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo del Dios vivo». Jesús le respondió: «¡Bienaventurado tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Ahora yo te digo: tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos». Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.

COMENTARI

Jesús és el Messies, el Fill de Déu viu

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que, coneixent algunes coses referents a Jesús, consideren que és un personatge important que ha causat un gran impacte a moltes persones que han seguit el seu ensenyament al llarg de la història.

Pensen que el seu missatge és bonic, però que no deixa de ser un personatge més, de fa uns 2.000 anys, que avui en bona part ja està superat.

També hi ha qui no coneixent gairebé res de Jesús no senten cap interès per conèixer qui és i què va fer i va dir el Senyor; pensen que no el necessiten ni els interessa saber-ne més qüestions.

Per gràcia del Senyor, són moltes les persones que el reconeixem com a Messies, Déu Salvador, que ha vingut al nostre món per donar-nos vida, esperança i salvació per sempre.

Entre les persones que tenim al nostre costat, podríem trobar diferents respostes a la pregunta que Jesús mateix va fer als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és? [...] I vosaltres ¿qui dieu que soc?». També avui ens trobaríem amb respostes ben estranyes i diferenciades. Què diem nosaltres?

Els moments de felicitat, il·lúsió, esperança i pau ens poden ajudar a veure i viure la Bona Nova de Jesucrist amb un gran entusiasme i generositat. Les situacions de tristesa, malalties i dificultats de tota mena, ens poden desorientar, i tancar-nos en nosaltres mateixos, al marge de la fe. Poden venir-nos dubtes, i experimentar desconcerts, per diferents qüestions de la mateixa organització de l'Església, i per la manera de procedir de les persones que la formem.

Ens cal renovar la nostra confiança en Jesús, com va fer Pere; i deixar-nos ajudar per les persones que viuen amb fidelitat, goig i esperança la seva vida cristiana.

Després de la professió de fe de Pere, Jesús li confia una missió:

—«Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra (la pedra de la fe) jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir.»

I una segona missió:

—«Et donaré les claus del Regne del cel: tot el que lliguis a la terra quedarà lligat al cel.»

Cal que nosaltres també preguntem de tant en tant quina ha de ser la nostra missió com a cristians, al llarg de la vida i en el nostre moment actual, i procurem respondre amb gran generositat.

AGENDA

Comiat de Mons. Sergi Gordo. Diumenge 3 de setembre, a les 18 h, a la basílica de la Sagrada Família, tindrà lloc la Missa d'acció de gràcies pel ministeri episcopal de Mons. Sergi Gordo, bisbe electe de Tortosa.

LLIBRES

No perdonis massa aviat, de Dennis Linn, Sheila Fabricant Linn i Matthew Linn. Aquest llibre de 136 pàgines, editat per l'Editorial Claret, està destinat a tots aquells que volen sanar els conflictes de manera autèntica, que es pregunten com actualitzar l'estil de l'Evangeli en cada resposta, concretant no violència i generositat. El llibre inclou pregàries de sanació, meditacions des de la mirada de Déu, i comprensions noves de passatges.

Alguien a quien mirar, de Luigi Maria Episcopo. Aquest llibre de 178 pàgines, editat per l'Editorial Ciudad Nueva, parla de temes com la feblesa, la veritat, l'autenticitat, les relacions, la quotidianitat i

la gràcia. El text indaga com hauria de ser el perfil d'un testimoni, en particular d'un sacerdot. El testimoni és un tema clau per al cristianisme, perquè diu que l'experiència de fe no sols té la finalitat de santificar-nos, sinó també de ser signe per als altres. En quin sentit el cristià és un signe? En quin sentit cal convertir-se en guia? En quin sentit la seva llum no pot estar amagada?

REFLEXIONS D'ESTIU

13. Elogi de la inquietud

Ja ha passat aquell temps en què podríem deixar les portes obertes tranquil·lament amb la seguretat que no hi havia cap perill. Avui tenim una alarma en cada botiga, a moltes llars i en el cotxe. Avui no podem estar tranquils.

Sense posar-ho tan tràgic, en la vida atrafegada que vivim, ja trobem moltes coses que ens han de fer estar en guàrdia, perquè poden passar sense avisar: una fugida, allò que no passa com estava previst, una badada que ens fa ensopegar, el canvi de semàfor... Aquest tipus de coses, tan presents i habituals en el nostre dia a dia, provoca actituds i reaccions diverses.

Posem un exemple: és l'hora en què habitualment arriba el fill o la filla de l'escola, ja passen cinc minuts i la mare ho comenta amb el pare, i la seva resposta és aquesta: «Ets una patidora, no m'amoïnis!». Són dos extrems que no són els millors; portats a l'extrem serien per un costat el passotisme i per un altre, l'obsessió. La inquietud estaria entre els dos extrems i ens faria estar en una actitud d'alerta, o en un estat de vigília, que vol dir estar en la millor interacció amb allò que passa en el nostre entorn, per tal de poder desenvolupar els

comportaments òptims amb la màxima rapidesa. En llenguatge corrent, diríem que cal estar amb les antenes posades, receptius a allò que ens envolta.

Hi ha massa situacions en el nostre entorn proper i llunyà que ens haurien de fer estar in-quiets —ja veiem que vol dir moguts— però moguts amb seny, amb serenitat, amb coordinació, amb paciència. I encara podríem afegir una altra dimensió de la persona inquieta, és aquella que no solament està atenta a les crides del seu entorn que la poden afectar, sinó que s'avança i es preocupa pel que pot afectar els altres.

Ni l'obsessió dels deixebles per saber el futur: «—Digues-nos quan passarà això i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món» (Mt 24,3), ni el passotisme dels que: «els dies abans del diluvi anaven menjant i bevent» (Mt 24,38). Escoltem sant Pau: «vosaltres sabeu prou en quin temps vivim: ja és hora que us desvetlleu!» (Rm 13,11).

Oriol Xirinachs

Elogi d'allò que no en fem mai,
Ed. Claret. Barcelona, 2021

CINEMA

Amén: Francisco responde, dirigit per Jordi Évole. Deu joves de tot el món es reuneixen a Roma amb el papa Francesc amb l'objectiu de conversar i traslladar-li al Sant Pare les principals preocupacions de la joventut. Els espera una trobada inèdita, una xerrada de tu a tu, un esdeveniment

únic. Podeu trobar-lo a la plataforma Disney+.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El cuidado de la creación

Durante el mes de septiembre, los cristianos de todo el mundo estamos llamados a profundizar nuestra relación con el Creador, con todos nuestros hermanos y con toda la creación. Cada primer día de septiembre celebramos la Jornada mundial de oración por el cuidado de la creación, con la que comienza el Tiempo de la Creación.

Este tiempo finalizará el 4 de octubre con la celebración de la memoria de san Francisco de Asís, proclamado patrón de la ecología por san Juan Pablo II en 1979. Este año, su conmemoración coincidirá con el inicio de la XVI Asamblea General del Sínodo sobre la sinodalidad que tendrá lugar en Roma hasta el 29 de octubre.

El Tiempo de la Creación es también una iniciativa ecuménica que quiere unir a todos los seguidores de Jesucristo en un mismo camino de respeto y acción de gracias a Dios por el don de la creación. La llamada de Jesucristo a la unidad de todos los cristianos la conseguiremos con la

oración, con el diálogo entre los teólogos y también con las acciones conjuntas en el campo de la evangelización y de la defensa del bien común, como sucede con el cuidado de la casa común que Dios nos ha confiado.

El lema de este año, «Que la justicia y la paz fluyan», se acompaña de la imagen de un río caudaloso, inspirado en las palabras del profeta Amós: «Que fluya como agua el derecho y la justicia como arroyo perenne» (Am 5,24).

En el mensaje que el papa Francisco ha preparado para esta Jornada, también se juega con la imagen fluvial para hablarnos de la sinodalidad: «Como un río es fuente de vida para el entorno que lo rodea, así nuestra Iglesia sinodal debe ser fuente de vida para la casa común y para todos aquellos que la habitan.»

Ante una casa común que sufre por la destrucción progresiva de la tierra y por la tendencia destructiva entre los hermanos, la gran familia de la Iglesia quiere ser ese río de vida que, guiada por el

Espíritu Santo, pueda rehacer los puentes, curar las heridas, reparar lo roto, abrir los canales de comunicación, mostrar la belleza de lo mucho que nos une y presentar el rostro y la persona de Jesucristo, el único capaz de regalar la vida, la alegría profunda y la paz del alma que el mundo busca con ansia.

Seguir a Jesús exige, como Él lo hizo, dirigir la mirada y la atención a quienes más sufren, a tantos hermanos nuestros que quedan excluidos por las crecientes desigualdades económicas y sociales. Una situación muy dura que se ve agravada por las consecuencias de la crisis climática y ecológica que estamos viviendo y que responde en parte a una sobreexplotación abusiva de nuestro planeta.

Queridos hermanos y hermanas, en este Tiempo de la Creación, participemos unidos todos los cristianos con iniciativas de oración y proyectos de sostenibilidad al servicio del ser humano y del bien común.

Os animo a caminar juntos como Pueblo de Dios en comunión bajo la guía del Espíritu Santo para que la justicia y la paz fluyan.